

III. felvonás

A Sith Aranykora

8. fejezet

Ahogy Ackbar admirális
mondaná...

Mint mindig, Serkesh ezúttal is a Defiant hídján ült és meredten, vágyakozva figyelte az Executort, amelyen már az utolsó simításokat végezték. Nemsokára készen lesz, nemsokára az övé lesz a világ legerősebb fegyvere.

Nemsokára övé lesz az egész galaxis.

Természetesen semmi sem lehet kerek, a nagyravágyó gondolatokat kecses léptek törték meg. A sith először csak annyit látott, hogy egy kis, fiatal lány tűnik elő a semmiből, s azonnal tudta, hogy ki lesz az. A történetek után soha az életben nem várta volna a visszatértét, de nem először esik meg, hogy nem számított valamire. Igaz, a twi'lek érkezése csak megkönnyíti a dolgát.

- Hogy mered idetolni a képed? – förmedt rá a fiatalra.

- Visszatértem a küldetésemről, amilyen gyorsan csak tudtam, mester – felelte a lány alázat és félelem nélkül. Határozottan, felnőttként, és nem alávaló féregként állt meg Serkesh előtt. – Minden a terv szerint.

- Dural él, a csata elveszett, te pedig fogságba estél, már hogy mehetne minden a terv szerint?! – rivallt rá a férfi fenyegetően. – Csalódást okoztál nekem, Rya, és most rászolgáltál a büntetésedre. Menj a régi celládba, és ott várj...

- Nem – vágta rá a twi'lek. – Többé már nem vagyok a szolgád.

- Akkor mi vagy, tanítvány? – kerekedtek ki a férfi haragos szemei. – Takarodj a szemem elől, mielőtt még rosszabb kint szánok neked, mint amire rászolgáltál!

- Nem szolgáltam rá semmire – felelte a lány daccal a szívében.

- Nem-e?! – emelte fel a hangját Serkesh.

- Mindent úgy tettem, hogy neked kedvezzen. Uralni akarod a galaxist, mesterem, és ehhez ma közelebb kerülsz, mint valaha; hála nekem. Felkerestem az ellenséget, megtévesztettem az ellenséget, idecsaltam az ellenséget. Ma a valaha létezett három legerősebb hatalom összeméri az erejét, itt és most minden véget ér. A csillagkóh felett örökre eldőlt az idővonal sorsa, múlt, jövő, vagy jelen, csak egyetlen létezhet.

- Mit habogsz itt össze? Mi az, hogy idecsaltad... – ekkor elakadt Serkesh lélegzete. Hirtelen megértette, mint mond a lány, hirtelen rájött, hogy mi mondott a Rya. Érezte az Erőben, látta a saját szemével. A híd masszív üvegablakán át tisztán látszott a köztársasági hajók érkezése a jobb oldalon, a balon pedig birodalmi hajó özönlöttek a hiperútból, Darth Malak Birodalmának a hajói.

- A csata nyertese fogja uralni az egész galaxist. Ha Dural nyer, a Köztársaság, ha Malak, akkor az ő birodalma, ha pedig te, akkor a tied fogja uralni a galaxist. Mint mondtam, uralni akarod a galaxist, tessék, itt a lehetőség: meg kell nyerned a csatát.

- Pajzsot fel, tüzet viszonzni! – ordított fel a sith. Serkesht olyannyira elkapta a csata heve, hogy még a székéből is hajlandó volt felállni. Két lépést sem tett meg, mire Rya hátralökte egy erőlkéssel. A sith a székkal együtt szállt a helyiség másik végébe. Serkesh meglepetten, döbbenetn nézett fel.

A twi'lek kivont karddal, sárgásan ragyogó szemekkel tartott felé. Senki sem mert szembeszegülni vele, így szabad útja nyílt a sith felé.

- Ez... ez nem lehet. Te féltél tőlem, te szeretsz, te szeretted... – hebegte Serkesh.

- Ébresztő, nagyúr: a bátrak legyőzik a félelmet! – kacagott fel a lány. – Attól tartok, elérkezett Darth Rya ideje! – ezt hangosa kacaj kísérette, Serkesh szájából.

Hirtelen haragos szikrák kezdtek áradni a férfi ujjából, a lány könnyedén kivédte azokat a zöld fénykardjával – még jó, hogy Dural odaadta neki. Ami előre megy, az hátra is, a plazmapengéről remekül vissza lehet verni az elektromos kisülések zömét. Serkesh abbahagyta a pusztító záport, amint elérte és megpörkölte az egyik szikra. Pont a szemén érte, a bal szemén, amely úgy elvörösödött, mintha vér csorogna belőle. Rya felkacagott, aztán nekiugrott az ellenfelének.

Egy mozdulattal végezni akart vele, valahogy úgy, ahogyan a múltkor a rancorral tette. Ám sebesült vad ezúttal hátralökte, Serkesh is ismeri az Erőt. A férfi hamar feltápáskodott, aztán aktiválta a vörösesen izzó fénykardját. Amint ez megtörtént, Rya is túltette magát az erőlkés nem túl jótékony hatásain. Mivel már mindenki hűségesen elmenekült a két sith szemtől-szemben találta magát.

- Látom, már én vagyok a „szemed” fénye – gúnyolódott Rya.
- Vakon is meg tudnálak ölni, és gratulálok: rászolgáltál a halálra!

- A birodalmiak... mit keres itt Malak? – tűnődött Tyrion.
- Hívnak minket, ő az! – jelentette az első tiszt, mivel egyértelműnek találta, hogy kapcsolja az adást, ezért rövidesen egy életnagyságú, kék hologram jelent meg a híd kellős közepén. Az admirális orra előtt.
- Naris hadúr vagyok, Darth Malak helyettese – mutatkozott be az alacsony férfi.
- Charles Tyrion, Kon Dural mester helyettese. Hol van Malak?
- Más dolga van, hol van ez a Kon mester? – hangzott a már várható kérdés.
- Más dolga van – vágta rá az admirális. – Miért jöttek?
- Hogy elpusztítsuk Serkesh csillagkohóját, és maguk?
- A mi célunk Serkesh új zászlóshajója, az Executor megsemmisítése, mielőtt még elkészülne. Ha jól látom, a csillagkóhoz szárnyai közt épül.
- Ez esetben a céljaink közösek: Serkesh megsemmisítése.
- Tűzszünet? – vetette fel Tyrion.
- Csak itt és csak most. Ha végeztünk, önök elmennek – szögezte le Naris.
- Nem, önök mennek el... de tudja mit, ezt majd eldöntjük később, ha már nem kell aggódnunk Serkesh miatt. A rombolók számából elnézve, csak akkor lesz esélyünk, ha egyesült erővel sújtunk le rá. Addig tegyük félre ezt a vitát – javasolt Tyrion.
- Egyet értek. Sok sikert, admirális.
- Önnek is – mire ezt végigmondta, már megszakadt az adás. Charles azonnal az első tisztje felé fordult. – Mi történik?
- Naris erői megindultak a rombolóraj felé, azt javaslom, mi is induljunk meg, máskülönben Serkesh erői külön-külön felmorzsolnak minket.
- Nos, akkor nincs más választásunk. Dural, remélem tudod, hogy mit csinálsz...

Az úr sosem volt valami kellemes hely, főleg egy ilyen elhagyatott, ám ezúttal mégis jelentős ponton nem. A csillagkóhoz nem sokkal a törpecsillag mellett volt, a felső része beszívta a csillag energiáját. Az alsó részem az Erő közbenjárásának hála

egy hatalmas csillaghajó, az Executor épülhetett. Serkesh erői itt, az alsó résznél álltak fel, hogy minden áron megvédhessék a készülő monstrumot. Naris erői, köztük a hajója, a Reclaimer jobbról tört a hatalmas flotta felé – igaz, azért nekik is bőven akadtak a hajóik. Számok terén a köztársasági flotta sem panaszkodhatott, Dural annyi hajót mozgósított, amennyit csak lehetett. Igaz, a Wrath of the Republic hídján álló Charles Tyrion vezeti a roppant armadát. Ők balról közeledtek az ellenséges flotta, a csillagkohó és az Executor felé.

A védők élén pedig Serkesh roppant fenevada, a Defiant állt, több száz rombolóval az oldalán. A sith megérezte a közelgő támadást, nem csak most, hanem általában véve is nyugtalan volt az Executor miatt, ezért minden rendelkezésre álló eszközzel védeni próbálja a korát messze megelőző bestiát. A gond csak az, hogy Serkesh nem kapcsolódhat bele a harcba, a zászlóshajót megbénítja egy lány, akit Rya Venn névre kereszteltek. Az ádáz párbaj mindent tönkretesz.

Mindezek alatt a két flotta elérte az új birodalmi armadát. Elsőként Naris erői nyitottak tüzet, kihívva maguk ellen a sorsot és a végzetüket. Megannyi interdicator kezdte zengni a halál vörösesen izzó áradatát, s a tűzőzön rövidesen elérte az első áldozatait. Számos sith romboló pusztult el, a pajzsok nem bírták a túlerőből fakadó, irdatlan tűzerőt. Ám a fejlettebb haditechnikának is megvannak a maga gyümölcsei, az új birodalmi hajók még így, hátrányban is méltán viszonozhatta a tüzet.

Sorra zengeni kezdtek a rombolók lövegei, a Terminus, a Harrower és a Centurion osztály egyként képviseltethette magát a harctéren. A lövegek szólamát lángok és halálsikolyok követték. Egyik interdicator hasadt szét a másik után a túloldalon, a roppant hajótestek ezernyi apró darabra szakadtak az űr rideg tengerében. Sokuk számos vadászgépet és kísérőhajót vitt magával, ám összességében nézve, nem zavartak túl sok vizet a roncsaik. Naris tudta, hogy győzni fognak, hát nem is kegyelmezett a saját erőinek: egyszerűen átgázolt a saját hajóinak az égő roncsain.

A köztársaságiak már merőben más harcmodort választottak. Tyrion olyan kevés hajót próbált veszteni, amennyire csak lehetséges – úgy sejtette, hogy a csata után a két fél nem tud majd megférti egymás mellett, és akkor egy újabb véres harc áll majd előtte. Igaz, attól még beszálltak a harcba, teljes erőbedobással küzdöttek a galaxis szabadságért. Lázán, ritkás sorokban és oszlopokban álltak fel, így kevésbé lehet koncentrálni a tűzerőt, de kevesebb találat éri a sajátjaikat.

A módszer működni látszott, eleinte. Rengeteg köztársasági hajó mállott szét az új birodalmi flotta ádáz tűzében, de még mindig sokkal kevesebb, mint Naris oldalán. Tyrion reménykedve, ám legbelül izgalommal nézte a rombolók pusztulását. A zöldesen izzó köztársasági lézernyalábok egyszerűen darabokra szaggatták őket, a túlerő mindig is a csaták legkedvesebb elemei közt volt.

Még végig sem gondolta magában a férfi, máris kegyetlen találatok érték a hajóját. A Wrath megsérült, de még egyben maradt. Ezzel szemben, a mellettük haladó hajó már nem volt olyan szerencsés. A iszonyatos lövegápor hatására a kalapácsfej letört, s belehasított az egyik foreybe. Végül mindkét hajó roppant lángfellegek között

hamvadt el. Különös, de az admirális inkább örült, hogy megmenekült, mintsem sajnálta az elesett lelkeket. Abból lesz még, bőven.

- Uram, megbomlik az ellenséges flotta, hamarosan áttörhetünk.
- Remek, nyissanak ez ablakot, ahonnan már célba vehetjük az Executort! Aztán felmorzsoljuk a fennmaradó erőiket – foglalta össze a tervét Tyrion.
- Még valami: a Defiant lőtávolságba került. Még nem kapcsolódott bele a harcba, úgy tűnik, hogy meghibásozhatott – vagy harcolnak rajta.
- Lelőni!

Sebesen cikáztak a fénykardok, Rya alábecsülte az ellenfelét. Még jó, hogy Serkesh is elkövette ezt a hibát. A sith már az égadta világon semmit sem látott a bal szemére, ami alaposan megnehezítette a dolgát. Mégis, valamilyen szinten fölényben volt, mert ha az átlagot nézzük, akkor többet támad: több lehetősége van, mint a tanítványának.

- Okos terv, mindent felsorakoztattál ellenem, amit csak fel lehetett – ismerte el a férfi, de valójában csak a lány figyelmét szeretne volna elterelni. – De mondd csak, nem hagytál ki valamit? – eközben egy haragos kardcsapást intézett a lány felé.

Rya lebukott, aztán kontrázní kezdett. Serkesh védett, aztán megint védett, nem tudott támadási lehetőséghez jutni. A twi'lek erős volt és eltökélt, bármit is tervez, biztos volt a dolgában (igaz, rajta kívül senki sem tudja, hogy mit csinál). Ez a kis titok az előnye, ám a veszte is egyben. Hisz tényleg nem gondolt bele valamibe.

- Mi lesz veled? – világított rá Serkesh. – Hiába nyernél, Malak és Dural együtt túl erősek. El fogják pusztítani ezt a hajót, akár rajta vagy, akár nem.

- Ez legyen az én gondom! – felelte a lány dacosan, ám hibát követett el. Hagyta, hogy a szavak eltereljék a figyelmét. Serkesh kapva kapott ezen a lehetőségen, úgy gyomron rúgta a növendékét, mint annak a rendje. A fiatal két méter csúszott hátra, de végül nem vesztette el az egyensúlyát. Rya mély levegőt vett, megpörgette a kardját, aztán támadásba lendült.

- Nincs terved, igaz? Itt fogsz meghalni, velem – eközben a lány elérte a sithet. A férfi oldalába akart sújtani, ám Serkesh kivédte a támadást. Visszalökte a lányt, aztán ugrott egyet, és máris Rya háta mögött termett. A twi'lek érezte, hogy most nagyon nem jó ötlet az ellentámadás, ezért egy alternatív megoldás mellett döntött: fut. Olyan messze került az ellenfelétől, amennyire csak lehetett, aztán megfordult és reménykedett a legjobbakban. Szerencsére Serkesh elég távol állt tőle.

Minden jól alakult volna, ha nem érik zöldesen izzó lézernyalábok a hajótestet. A Defiant hevesen rázkódni kezdett, Rya pedig ennek és az izgalmának köszönhetően rosszul lépett, és elvesztette az egyensúlyát.

- Pusztulj innen! – rivallt rá Serkesh, és villámokat kezdett eregetni a kezéből. Ez egy roppant erős lökessel is párosult, a kardjával Rya még fel tudta fogni a heves kisüléseket, de már tehetetlen volt a lökéshullám ellen. Egyszer csak azon kapta magát, hogy a lábai emelkednek a talajtól, aztán iszonyatos tempóban közelít a helyiség vége felé – pont az útjába esett egy ajtó, ami nyitva volt.

A fejvesztve menekülő legénység elfelejtette bezárni maga mögött, és ennek az lett a vége, hogy Rya nem lapult palacsintává. Ehelyett a fémes padlóba mélyesztette a kardját, és megvárta, amíg megfogja a duracél. Így is csúszott néhány métert, de nem lett baja. Amint megállapodott egy stabil ponton – tehát már nem csúszott tovább –, feltekintett, farkasszemet nézve a mesterével.

Serkesh vészjósló tempóban zakatolt felé, de útközben még odaszólt az egyik tisztnek, aki a sarokban kuporgott.

- Vissza a hídra! Valaki vezesse is ezt az Istenverte csatát! – a férfi félve bólíntott, majd Serkesh zavartalanul folytatta az útját Rya felé. A fiatal sith megalégtelte a várakozást, gyorsan felkapott néhány dolgot az Erő segítségével, aztán a mestere képébe lökte azokat. A férfi könnyedén elhessegette a hulladékot, nem is értette, mi értelme volt az egésznek. Aztán rájött, amikor felnézett.

Rya már nem volt ott.

Mindeközben haragos becsapódások rengették a Defiant roppant hajóestét, ám már a lövegeit is hallani lehetett. A tiszt csak teljesített a nagyura parancsát, ő és még néhányan visszamentek a hídra, így az újbirodalom is visszakerült a játékba.

- Hol vagy, te kis vakarcs? – mordult fel Serkesh. A lövegek folytonos zakatolása, a kisebb hajók és a vadászgépek robbanásai betéptették a csendet. Most már igazi harc folyt odakint, nem csak valamiféle mérsárlás. Minden csatában van egy vezéregység, jelen esetben a Defiant. Nem csak a tűzereje, hanem a morálra gyakorolt hatása miatt is fontos. Főleg akkor, ha egy állam ennyire egy személy köré összpontosul.

- Itt! – kacagott fel Rya, aztán egy erőlkéssel a falhoz kente az ellenfelét. Serkesh nem mozdult, ezért a lány előmászott a szellőzőből, és közelebb ment hozzá.

Hamar megtorpant az élettelennek tűnő test közelében.

- Mester... ugye tudod, hogy a tanítványod ellen küzdesz?

- Hogy a kriff verje meg – pattant fel a sith, aztán támadásba lendült. Tényleg kár volt megmutatni Venn-nek az összes létező trükkjét, de hát olyan ígéretesnek bizonyult szegényke. Úgy vélte, ellene küldték, vagy sem, ő valóban a méltó örököse lehet, s ezért igyekezett mindenbe bevezetni a lányt. Kár volt.

A lány könnyedén kivédte a mestere támadását, mindent tudtak egymásról. A gond csak az, hogy Serkesh még mindig erősebb és tapasztaltabb. Hamar kiismerte a lány taktikáját, hamar ráeszmélt a törekvéseire. El is döntött, hogy miként győzi le. A férfi a híres döfő mozdulatot csinálta a kardjával, mire a lány oldalra ugrott, és a saját pengéjével tartotta fel a kardot – nehogy utána menjen és kettévágja. A zöldesen és a vörösösen izzó fénykardok hevesen szikráztak, tisztán lehetett hallani a jellegzetes hangjukat. Aztán Serkesh mordult egy és kirúgta a lány alól a talajt.

Rya kettőt sem gondolt, máris pókmászásban menekült a vörösösen izzó fénykard tulajdonosa elől. Hamar elérte a folyosó falát, a helyet, ahol már nincs menekvése. A fénykardját is elejtette út közben, így az égadta világon semmi esélye.

A sith hamar lesújtott rá.

- A-a, én nem tenném – mordult fel a lány céltudatosan. Serkesh hamar megérezte a fénykard hőjét a nyakánál. Rya az Erő segítségével felvette a kardot, aktiválta a

pengét, és most rászegezte. – Ha megölsz, én könnyen megölhetlek téged. Elég alaposan belevezettél ezekbe a dolgokba. Kipróbáljuk, hogy mégis mennyire?

- Ha én meghalok, te is meghalsz – állapította meg Serkesh.

- Én készen állok – mosolyodott el ördögien Rya. – Eddig is biztosra vettem, az volt a lényeg, hogy magammal vigyelek a halálba.

- Akkor miért nem tetted meg máris? – fejtegette az egyértelműt Serkesh.

- Életösztön? – vetette fel a nyilvánvalót.

- Patthelyzet van. Miért nem csevegünk, csak amíg az egyikünk nem csinál valamit, ami eldönti a dolgot? – a lány bólintott. – Nem értem, miért pont zöld?

- Gyorsnak kellett mennem, nem volt időm az alkalomhoz illő színt keresni.

- Tehát, még mindig sith akarsz lenni? – Rya bólintott. – Akkor hagyjuk abba, ketten megnyerjük a csatát, elfoglaljuk a galaxist, és én befejezem a tanításod.

- Miért tennéd? Meg akartalak ölni – szögezte le a lány.

- És majdnem sikerült is. Ezzel bebizonyítottad, hogy alkalmasabb vagy a tanítvány címre, mint bárki más, akivel valaha találkoztam. Alkalmasabb, mint Xesh. A mester és a tanítványa közti kapcsolat bonyolult a sitheknél, így szokott végződni, de csak akkor, ha a tanítvány már mindent tud. A tudás csak így mehet tovább.

- És véletlenül se fogod kikaparni a szemem, vagy valami?

- A szavamat adom rá, eddig sem bántottalak – bólintott Serkesh.

- Béke?

- Béke – nyomatékosította Serkesh, aztán olyat repült, mint még soha életében. Meg sem állt a folyosó végéig, ahol egy ajtó fékezte az útját. Rya csak lesett egy kis ideig, nem ő nem tette, de valakinek mégis meg kellett cselekednie mindezt. Lépteket hallott, nem tett mást, mint némán, mozdulatlanul ült és fülelt – egyedül a fénykardját kerítette a kezébe. Csak remélhette, hogy nem érkezett egy újabb ellenfél.

- Nos, ezért már megérte idejönni – tekintett körbe Dural mester, aztán a lányra nézett. – Jól vagy, kiscsillag? – Rya meglepetten bólintott.

- Fejezzük be – határozta el magát. Feltápáskodott a hideg talajról, aztán a két erőhasználó együtt indult meg az időutazó Sith nagyúr ellen.

Meglepő módon, Serkesh helyett egy nyitott ajtót találtak, aztán még egyet és még egyet. Mindenhol csak egy ajtó volt nyitva, és ott volt az Erő is, ezért a páros hamar a veszedelmes ellenség nyomára lelt.

A sith egy jókora, elhagyatott csarnokban állt. Meg volt győződve róla, hogy ez tökéletes küzdőtérnek bizonyul majd számukra. Elsőként Rya, a kihívó, aztán Dural, a megmentő ugrott a dolgok közepébe. Nem úgy tűnt, mintha a sithnek bármi baja esett volna – azonkívül, hogy eltört néhány bordája és már csak az egyik szemével lát. Ennek ellenére, harcra készen, mérhetetlen gonosszággal a szemében állt előttük.

- Pihenj egy kicsit, innen már én is megoldom – jelentette ki Dural mester. Rya is egész szépen haladt vele, neki sem lehet komoly gond. Nyomban nekirontott, hadd mérje össze erejét a sérült sithtel. Egy kategóriába számolta Revannal, márpedig egy sérült Revant simán le tudna nyomni. Már az első kardcsapásoknál kezdett derengeni az ellenkezője. Rya meg csak állt és lesett.

Sebesen jártak a fénykardok, nem egyszer egymásba mart a kékesen és a vörösesen izzó penge. Dural alig tudta kerülgetni, vagy éppen háritani a sérült sith támadásait, látszott, hogy elég szilárd ötvözetből faragták ezt a nagyurat. Serkesh fölényben érezte magát, sokat támadott, eredményesen támadott, s csak elvétve kellett védekeznie. A Kalapos nem volt számára ellenfél.

Okos voltál, minden a terv szerint megy. Most választanod kell – gondolta magában Rya. Álmodba sem gondoltad volna, de ez alapján, te erősebb vagy, mint Dural. Serkesh négy hónap alatt előhozta belőled a rosszat, és ez, na meg a kemény tanítás erősbé tett. Ketten vannak, két küzdő fél, akik nagyon el vannak foglalva, és csak a te segítségedre várnak. Most megölheted Duralt, akkor visszamész Serkesh tanítása alá, bujkálni fogunk a vereség miatt, de tanulhatsz majd, még erősebb lehetsz. De akár Serkesht is megölheted, ez esetben maradsz a Köztársasággal, hős leszel, vagy legalábbis nem halálraítélt. De ott lesznek a barátaid és megmenekül Annie. Ám, ha jól játszod a lapokat, akkor mindkettőt megölheted, Malak győzelmét segítheted a megmaradt erővel, és mivel erősebb vagy nála, uralkodhatsz is felette. Te lehetsz Darth Rya, a galaxis úrnője. Hm... melyiket is válasszam. Ez még kérdés?

Rya fogta magát és a küzdő felek közé rohant, pontosabban Serkesh mögé. A jó öreg szokás szerint, hátulról sújtott le a sithre, aki könnyedén kivédte a támadást. Azonban Dural is ott volt, így két tűz közé szorult a sith.

- A szokásos – nevetett fel a lány.
- Rákfenét! – mordult fel Serkesh, aztán egy erőlkéssel elküldte a francba Kont. A férfi a csarnok másik felébe repült, nekiütközött a falnak, és szemmel láthatóan elvesztette az eszméletét. – Na, így már mindjárt más.
- Kicsit sablonos, nem? Egyszer mondtál egy hasonlót.
- De most te fogsz meghalni, és nem az idősebb – kacagott fel Serkesh. – Hiába minden, meg fogsz halni! Meg foglak ölni!
- Csak megpróbálsz! – mordult fel dacosan a lány.
- Ne idézgesz már Vadertől! Hát erre tanítottalak? – rivallt rá a sith.
- Mert te senkitől sem idézgettél az előbb! Na mindegy, inkább harcoljunk – azzal támadásba lendült. A zöldesen izzó penge egyenesen Serkesh férfias arca felé tartott. Ő hátradöntötte a fejét, hogy pont az orra előtt suhanjon el a plazmaveszedelem, s hamar kontrázni kezdett. Egy gyors, mindent eldöntő kardcsapással.

Rya kivédte a csapást, de megtántorodott. Serkesh magától értetődően, a maga sithes módján felkacagott, és mint mindig, lesújtott a tanítványára. A lány előre látott mindent, az Erő megmutatta neki az egyetlen járható utat. A vöröses kard elé állította a sajtáját, aztán csak nézte, ahogyan a zöld kard markolata kibucskázik a kezéből. Még jó, hogy a karja megmaradt, de még így is fegyvertelen lett.

- Ezt kapd ki! – ragyogtak fel sárgásan a twi'lek szemei. Serkesh le akart sújtani a lányra, de ő belerúgott a csuklójába, s ezzel elodázta a végzetét. A kis pillanatban előkerítette valahonnan a kiskését, majd belesúrta Serkesh oldalába. A sith el sem hitte, ami történik, megszárták, vége az életének... de mégsem érzi magát halottnak. Ez azért volt, mert ő egy kigyúrt állat – és az a penge öt centi sincs meg.

A megkönnyebbülésében Serkesh felkacagott, kihúzta magából a kiskést, aztán eldobta a francba. Ekkora már Rya nem csak biztos távba került tőle, de még a fénykardját is felvette a földről. Az ellenfele tovább sérült, de ő még mindig fitt és egészséges. Ha valami, hát akkor ez felé fogja billenteni a mérleget.

- Ügyes vagy, milyen kár, hogy meg kell hal... – ekkor egy haragos lövés dördült, s elakadt Serkesh szava, egy darabig – ...nom – nyögte ki végül.

Ez meg mi volt? – tekintett körbe Rya, ő nem tette, ő nem tehetette.

- Legalább egyedi volt... – nyöszörögte az utolsó szavaként a sith, ki már érezte, hogy ki oltotta ki az életét (a tanítványának és sérülésének köszönhetően nem látta előre a lövést, volt jobb dolga is). Még szippantott egyet a levegőből, aztán holtan esett össze a hideg, fémes talajon. A halála mindenkit örömmel töltött el.

- Hawk, te... ti meg hogy kerültök ide? – képedt el a fiatal.

- Szerinted Duralt ki fuvarozta ide? – nevetett fel a klón.

- Egyébként enyém volt a lövés – nevetett fel Syrus.

- Egy fenéket volt, te csak beszélni tudsz! – vágta hozzá a klón.

- Apropos, hol van az a kalapos csóka? – terelte a témát Leon.

- Ott – mutatott az ájult testre a twi'lek. – Nyugi, egyszer úgyis magához tér – ez egyáltalán nem nyugtatta meg őket, főleg a klont nem.

- Baj van – tekintett fel Hawk.

Erre Rya is arra nézett, s valóban. Nem csak arra jött rá, hogy ez a hely valamiféle obszervatórium lehetett, ahonnan szinte mindenholn látni a csatát, de egy köztársasági cirkálót is jól látott. Illetve, elég sokat látott, teljesen be lehetett látni a harcteret, ahol a támadók állnak nyeresre. Azonban az a cirkáló más volt, mint a többi, különleges a maga nevében. Nem csak azért, mert a „Wrath of the Republic” felirat büszkélkedett az oldalán, hanem azért is, mert egyenesen a Defiant felé tartott. Sorra dörögtek a lövegek, egyik vörösesen izzó lézernyaláb mart a hajóba a másik után, de már késő volt, semmi sem állíthatta meg a hevesen lángoló szörnyeteget.

- Én mondtam Duralnak, hogy legalább Tyrionnak mondja meg, hová készül... – bosszankodott Hawk, de nem fejezhette be a mondatot.

A Wrath of the Republic hatalmas erővel csapódott a Defiantbe, hatalmas robbanás, éktelen lángok hasítottak az űrbe... aztán minden elsötétedett.

- A köztársasági és a rivális birodalmi zászlóshajó megsemmisült – jelentette az első tiszt. Naris csak örömet érzett a fejlemények hallatán.

- Pompás, akkor fejezzük be, amint lekezdtünk. Lőtávba került már a csillagkohó?

- Igen de... a bűdös kriffbe... – hitetlenkedett a tiszt.

- Mi az? – förmedt rá a férfi, csak úgy szikrát hánytak a szemei.

- Az Executor... beindítja a hajtóműveit. Működőképes – azonnal megfagyott a vér valamennyi birodalmi szívében. Naris hamar átlátta a dolgokat, minden apró részlet értelmet nyert számára, s aztán, mikor mindent számba vett, csak egyet mondhatott.

- Ez egy csapda!

Vörösés fénnel izzottak fel az Executor roppant hajtóművei. A tizenkilenc kilométer hosszú hajótest hamar kisiklott a csillagkohó karjai közül, s bevetette magát az ádá az ütközetbe. A pajzsa tökéletesen működött, a lövegei pedig úgy fordultak az ellenség felé, mint annak a rendje. Amit ez megtörtét, tüzet nyitottak, s zöldesen izzó lézerözön zúdult a köztársasági és a birodalmi flottákra. A szuper csillagromboló négy évezreddel előzte meg a korát, mindenben felülmúlta az ellenséget.

Igaz, már nem maradt sok védőhajó, de a támadóknak így sem volt esélye. Amit nem lehet megállítani, azt egyszerűen nem lehet megállítani, márpedig az Executor pontosan ebbe a kategóriába tartozik. A jövőben Darth Vader hajójaként szolgál majd, akkor, abban a korban is csak alig lehetett megsemmisíteni, hát még most, a Régi Köztársaság idejében. Egy idősíkban, ahol a leghatalmasabb ellenfelei sem lehetnek nagyobbak háromszáz, vagy hatszáz méternél. S ennek köszönhetően a valaha létezett leghatalmasabb monstrumok is eltörpülnek a fenevad mellett.

A végső csata immár kezdetét vette.

A megmaradt új birodalmi hajók az Executor köré gyűltek, mialatt a régi birodalmi, valamint a köztársasági erők letámadták a néhai Serkesh új játékszerét. A felállás szerint két oldalról támadtak, két helyről is iszonyatos ostromtűz érte az Executor háromszög alakú hajótestét. A szuper csillagromboló minden állásból viszonzta a tüzet, a fejlettebb turbólézer ágyúk megállás nélkül ontották a zöldes nyalábokat. Kész szerencse, hogy ezt a hajót flotta elleni harcra készítették fel, a tervezői úgy alakították ki, hogy egyedül is boldogulni tudjon egy armada ellen.

S mialatt szakadatlanul folyt a kétirányú zápor, egy csapásra nyilvánvalóvá vált valami. Az Executor nagy és erős hajó, a pajzsa zökkenőmentesen állta az embert próbáló feladatot, a modernebb technika meghozta gyümölcsét. A támadók viszont mai, ez esetben reménytelenül elavult eszközökkel küzdöttek, nem csoda, hogy a vörösés és zöldes tűzáradat meg sem karcolta a bestiát – sajnos ez fordítva már egyáltalán nem igaz. Sem a köztársasági, sem a régi birodalmi hajó nem bírták a jövőbeli turbólézerek özönét. Egyik hammerhead, foray és interdicator mállott ezernyi izzó darabra a másik után, egyik hős katona esettel az azt követő nyomában.

Már most, a korai percekben is érvényesült az Executor fölénye, amit további két tényező tett teljessé. A régi birodalmi flotta már ezelőtt is komoly veszteségeket szenvedett, nem csoda, hogy a megritkult sorokat ily könnyedén szétbontják a bestia roppant sorozatai. A köztársasági flotta kevesebb hajót veszített, mivel Tyrion óvni kívánta az embereit. De ő már nem él, a Wrath of the Republic már megsemmisült. A vezérhajó elvesztése zavart kel a sorok közt, a nagy koponyák elvesztése pedig csökkent a győzelmi esélyeket. Plusz, a hammerhead a legerősebb hajó, ami most előfordulhat az armadában, s a háromszáz méter hosszú konstrukció nem több, mint egy törékeny virágszál az űrhadviselés igazi titánjai közt.

Egy szó, mint száz, tűzerővel képtelenség felülkerekedni az Executor felett, ahhoz túl erős a pajzsa, s túl veszedelmes a fegyverzete. Maradtak a vadászgépek, a harc kis, névtelen tényezői, amelyek épp a mozgékonyaságuknak és nem a zömök természetüknek köszönhetik a sikerüket. Ezek a hajók bármit elpusztíthatnak, ha a megfelelő helyeken

marnak bele az ellenségbe – ne feledjük, a jövő Executorát is épp egy vadászgép küldte a vesztébe. De itt jön képbe az új birodalmi flotta maradéka, amelyek elszántan védelmezik a nagyon is működőképes monstrumot. Mostanra már nagyrészt csak a kisebb, vadászelhárításra használatos fregattok és korvettek maradtak, de épp ez kell a tizenkilenc kilométeres szörnyetegnek.

Tehát az égadta világon sehogyan sem lehet elbánni a monstrummal – pont emiatt akarta annyira megépíteni Serkesh. Egy ilyen bestiát lehetetlenség elpusztítani e kor tudásával. Nemsokára eljött az idő, amikor már kezdett fájdalmasan nyilvánvalóvá válni az egész, mindenki, még Naris hadúr számára is.

- Vissza, minden egység vissza! – ordította a férfi, miközben levált a Reclaimer elhárító mezeje. A zöldesen izzó lézéráradat hamar elérte a hajótestet, s veszedelmes darabokat szagatott ki belőle.

Ahogy hasadt a burkolat, s egymás után szakadtak ki a lövegek, a Reclaimer fordulni kezdett. Megpróbált elmenni, megpróbálta túlélni az ütközetet. De amit nem lehet, azt nem lehet. Ahogy fordult, úgy hasadt szét az interdicktor törzse, az Executor lehengerlő tűzereje egyszerűen széttépte az ellenfelét. Nem telt bele sokba, amikor a cirkáló főreaktora is megadta magát, s egy roppant, veszedelmes lánggomolyag vetette szét a hajótestet. A harmadik zászlóshajóból nem maradt más, mint egy nagy rakás, hevesen izzó úrtörmelék. Ezt a már várható reakció követte.

- Mindkét flotta visszavonul – jelentette az egyik tiszt.

Széles mosoly lett úrra a sith arcán, kinek sárgásan ragyogott fel a szeme. Eleinte csak mosolygott, diadalittasan vigyorgott, aztán már kacagott, amikor az a sok-sok hajó belépett a hiperűrbe. Tudta, hogy az Executor, a rettegett hajója bőven kiállta volna a két flotta ostromát. A pajzsa több mint 80%-on áll, de most már a maradék is nyugodtan visszavonulhat.

Neki pedig már nincs más dolga, mint e monstrumok közül építeni még egyet és még egyet, s talán még ezret, vagy akár milliót is.

- Mi van a Defianttal? – förmedt rá a tisztjére.

- Megsemmisült, nem maradt rajta túl sok túlélő. Kihozzuk őket?

- A világért se. Nyissanak tüzet – jelentettek ki halálnyugalommal a férfi. – Ha Serkesh meghal, én leszek a Sith új nagyura. Én, Darth Kayar leszek a galaxis vezére...

A következő percekben az Executor a roncsmező széle felé siklott, hogy tiszta rálátása lehessen a Defiant izzó tetemére. A mozgását egy újabb támadó érkezése törte meg, ez nem olyan volt, mint a többi, harmatgyenge hajó... ez maga volt a megtestesült rémálom, maga a biztos halál fekete szele.

Kayar nem hitt a szemének, amikor megpillantotta az úrnél is sötétebb borítású monstrumot. Hallott már róla, hisz ki nem rettegne a végzet bírójáról? A hajóról, amelyet a Demetreus névre kereszteltek. A nyolcezer méter hosszú szörnyeteg nem teketóriázott valami sokat, azon nyomban tüzet nyitott az Executor roppant törzsére.

Egyszerre tizenkét ágyú kezdte meg a pusztulás haragos szólamát, amelyet egy méltó ellencsapás követett. A két rettegett bestia hamarosan tépázni kezdte egymást, nem tartott soká, míg az egyeik győzedelmeskedett. Lehet, hogy az Executor lehengerlő fölénynek örvend ebben a korban, ám, a saját példájához hasonlóan, a Demetreus sem a saját korában van. A fekete karvaly mindennél fejlettebb technikát képvisel.

Most, e harcban minden lehetséges eszközzel támadott. A tizenkét főlöveg hosszas, kékesen ragyogó plazmalyalábokat lőtt a célpontja felé, miközben zömök, fekete torpedók indultak a vetőcsövekből. Igaz, ezúttal nem volt rájuk valami nagy szükség. A kékesen izzó plazmaáradat még azelőtt átjutott a pajzson, hogy az első torpedó becsapódott volna – persze így még mindig gyorsabban lehetett elpusztítani a bestiát. Rettenetes robbanások, kétségbeesett ágyúdörgés, s egy szívbemarkoló, narancsos lángfelhő, és az Executor máris két, három... öt darabban sodródott a mindenségben. Halott volt, de még mindig nem szűnt meg létezni, így a Demetreus tovább folytatta a küzdelmet. Meg sem állt addig, míg hírmondó sem maradt ebből a rettenetből. S mikor már csak ezernyi apró, tüzes szilánk őrizte az Executor emlékét:

A Demetreus ismét győzedelmeskedett.

Darth Raven